

עריכת ברית מילה
לתינוקות ומבוגרים
בחדרי ניתוח
בארץ ובעולם

עלון ברית אבות פרפראות וסיפורים לברית מילה לפי סדר הפרשיות פרשת בראשית תשפ"ג

מפעולות הארגון

בדיקת צהבת לתינוקות בבית
במכשיר זהה לבית החולים

עריכת ברית מילה לתינוקות.
ומבוגרים בחדרי ניתוח
בישראל ובמדינת חבר העמים

ניתן להשיג את הספרים
"סדר ליל הברית"
"פניני הברית"
"תפילות ומנהגים לברית"

משרד "ברית אבות"
רחוב דברי חיים 6 ביתר עילית
טלפון: 025022814

מהספר פניני הברית

בברית אדם הראשון הוזכר
בפרשתינו שהשם יתברך אמר
למלאכים נעשה אדם, והרבה
ביאורים נאמר על דבר זה, ועל פי
ביאור הבן איש חי הדברים
נפלאים, שהשם יתברך אמר
למלאכים שנעשה אדם יחד עם
המוהל, ופירושו שהמוהל יש לו
חלק ביצירת האדם, ולפי זה צריך
המוהל להתבונן שהוא כשותף
ליצירת האדם ולעשות את המצוה
בשמחה והתבוננות על שזכה
להיות חלק מברית האדם
והעולם.
המוהל הרב אהרן יוסף קרמר

בראשית. (א א) אותיות ברית אש, שבזכות הברית שהיא המילה, ובזכות האש
שהיא התורה, ניצולין מדינה של גיהנם: (בעל הטורים)

בראשית. ברית אש, שהיא התורה שלא נברא העולם אלא בשבילה שנאמר (ירמיה
כג) הלא כה דברי כאש. ואומר (דברים לג) מימינו אש דת וגוי. תורה בגימטריא
תרי"א, ברית תרי"ב, על זה אמרו (ברכות מח:): שצריך להקדים הברית בברכת
המזון: (ש"ך על התורה)

את האור כי טוב. (א ד) סופי תיבות ברית (בעל הטורים) ויש לבאר על פי המדרש,
אמר רבי יהודה בר רבי סימון, אור שברא הקדוש ברוך הוא ביום ראשון, אדם צופה
ומביט בו מסוף העולם ועד סופו (בראשית רבה יא) וזה לשון הריקנטי אדם הראשון
היה מביט מסוף העולם ועד סופו, מאי נפקא מינה מהבטה, אלא רצה לומר שהיה
משיג כל החכמות וכל הסודות של תורה שהם מתפשטים מסוף העולם ועד סופו,
וכל בני ישראל הנמולין נתגלה להם אור שנתגלה לאדם ויכולים להשיג הסודות: (מדרש תלפיות ענף הבטה)

ועוף יעופף על הארץ. (א כ) ועוף יעופף על הארץ. דא אליהו דטאס כל עלמא בארבע טאסין, (זה אליהו הנביא שעובר
את כל העולם בארבע פסיעות) למהוי תמן בהוא גזירו דקיימא קדישא, (להיות בברית מילה) ואיצטריך לתקנא ליה
כורסייא, ולאדכרא בפומיה דא כרסייא דאליהו, ואי לאו לא שארי תמן, (זוהר ח"א יג.) (וצריכים להכין את הכסא
ולומר בפירוש זה הכסא של אליהו הנביא ואם לא מזכירים שמו אין אליהו הנביא מגיע לברית) ופירש הרמ"ק שאין
רוחני שורה על הגשמי אלא על ידי הכנה בפה. וכתב במאורות נתן שלא די שיאמר דין כורסייא דאליהו בלבד אלא יביע
אומר, דין כורסייא דאליהו הנביא זכור לטוב, דמה שכתוב אליהו בארבע רמזו שבכל פעם שיזכירו אותו צריך להזכירו
בארבע תיבות, אליהו הנביא זכור לטוב:

בהזמנת אליהו, אם אין אומרים כן הוא אינו נמצא שם ואף על פי שבגלל זה שדיבר על ישראל ואמר להקדוש ברוך הוא
הפרו בריתך הוא חייב להמצא בכל ברית כדי לראות במו עיניו שישראל מקיימים הברית בחשק גדול, אבל הוא אינו
מחויב להימצא בכל מקום אלא די אם מסתכל מרחוק, אבל מי שרוצה שאליהו יכנס לביתו צריך לומר זה הכסא של
אליהו הנביא כדי שיבא וישב על הכסא: (ילקוט מעם לועז)

ויהי ערב ויהי בוקר יום חמישי. (א כג) חמישי למפרע ישמח, כמה דאת אמר, (משלי יג) אור צדיקים ישמח. וכל נרות
מצוה נרמזים במילת ישמח כזה, יום טוב שבת מילה חנוכה, וזה שאמר הכתוב (תהלים קלב) ערכתני נר למשיחי: (רבינו
אפרים על התורה)

נעשה אדם. (א כו) הנה ידוע שכאן טוענים המינים שיש חס וחלילה שתי רשויות, ואמנם חז"ל תירצו לזה כי מה שכתוב
נעשה אדם. הוא רצה לומר לרמוז על המילה, כי האדם נולד ערל ובהיותו בו הערלה הנה הוא חסר ולא נגמרה בריאתו
אך בהסרת הערלה הנעשית על ידי אדם אחרי הלידה אז נגמרה בריאת האדם ולכן נאמר נעשה לשון רבים, רצה לומר
אני והמוהל, כי גמר הבריאה תהיה על ידי האדם המוהל והשתא יסכר פי כל דוברי שקר האומרים שתי רשויות חס
ושלום עד כאן דבריהם ז"ל, וידוע שרז"ל דרשו פסוק שש אנכי על אמרתך על המילה שנתנה באמירה, ובזה יובן בס"ד
הפסוק (תהלים קיט) שרים רדפוני חנם ומדברך פחד לבי שש אנכי על אמרתך. רצה לומר שרים. אלו שרי אומות העולם
רדפוני. כדי לעבוד עבודה זרה חנם. רצה לומר שאין להם פתחון פה וטענה להכריחני לעבוד עבודה זרה חס ושלום כי

הבל יפצה פיהם לעבוד עץ ואבן, אך ומדברך. שאמרת נעשה אדם פחד לבי. פן יבוא לטעון נגדי בזה הדבר שאמרת לשון רבים וירצו להכריח מזה שיש שתי רשויות חס ושלוש אך באמת עתה אחרי העיון היטב שש אנכי על אמרתך. היא המילה כי על ידי מצות המילה אבטל טענתם כי השתא שפיר מובן הכונה שאמרת נעשה לשון רבים שהוא רצונו לומר אני והמוהל נעשה אדם ודו"ק: (מלאך הברית)

ויבא אל' את האדם בצלמו. (א כז) ויש לדקדק מאי משמע האי בצלמו שנברא מהול, ונראה לי על דרך שנאמר צלמנו כדמותנו. פירש רש"י להבין ולהשכיל, והוא הצורה הפנימית וכבר אמרנו שמילה חיצונית זו היא סיבה למילה פנימית מערלת הלב כשימול ערלת לבו אז יהיו חדרי לבו רחבים והמה פתוחות להבין ולהשכיל כמה דאת אמר (קהלת א) ולבי ראה הרבה חכמה. ובהפך זה בסרחונו של אדם כאשר טח לבו מהבין אמרו רבותינו זכרונם לברכה (סנהדרין לח) אדם הראשון משוך בערלתו היה שנאמר (הושע ו) והמה כאדם עברו ברית: (עוללות אפרים)

אלה תולדות השמים והארץ בהבראם. (ב ד) פירש"י בה' בראם, ובמדרש בהבראם אותיות באברהם, בזכותו נבראו, נראה היינו אחר שנימול ונקרא אברהם לא קודם לכן, וכמו דתימא בזכות המילה נברא העולם, והיינו בה"ה בראם, אחר שנוסף ה"ה באברם ונעשה אברהם: (חתם סופר)

כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל. (ב ט) תא חזי כל מאן דנטיר ברית, ההוא בר דיהיב ליה קודשא בריך הוא, עליה אתמר ויצמח ה' אל' כל עץ נחמד למראה. ברזין דאורייתא, וטוב למאכל. בפקודין דאורייתא, אבל ברא אחרא דלא אתעביד בדחילו ורחימו דקודשא בריך הוא, מה כתיב ביה ועץ הדעת טוב ורע, ודא ערבוביא דטוב ורע, מעורב ממצה ושאר: (תיקוני זוהר פז:)

ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן. (ב י) ונהר יוצא מעדן להשקות. ראשי תיבות וימל, שלא נברא גן עדן אלא לנימולין, ולכן בעדן בגימטריא מולים, כי מולים היו: (רבינו אפרים על התורה)

ויצו ה' אל' על האדם. (ב טז) למנצח בנגינות על השמינית. (תהלים ו) שנו רבותינו חביבין ישראל ששבבן הקדוש ברוך הוא במצות, תפילין בראשיהן ובזרועותיהן ציצית בבגדיהן ומזוזה בפתחיהן, ועליהם אמר דוד שבע ביום הללתיך. ובשעה שנכנס דוד לבית המרחץ וראה עצמו ערום אמר אוי לי שאני ערום מן המצות כיון שזכר במילה שבבשרו נתישבה דעתו ואמר עליה שירה שנאמר למנצח בנגינות על השמינית. על מילה שנתנה בשמינית, רבי אליעזר אומר מי שיש לו תפילין בראשו ובזרועו וציצית בבגדו ומזוזה בפתחו, בחזקת שלא יחטא שנאמר והחוט המשולש לא במהרה ינתק. ואומר חונה מלאך ה' סביב ליראיו ויחלצם. משל למלך בשר ודם שאמר לאשתו הוי מתוקנת בכל תכשיט כדי שתהא רצויה לי, כך אמר הקדוש ברוך הוא לישראל הווי מצויינין לי בכל מיני תכשיטי מצות כדי שתהיו רצויין לי, וכן הוא אומר יפה רעייתי כתרצה כשאת רצויה לי. דבר אחר למנצח על השמינית, תרין אמוראים, חד אמר על שבע מצות שנצטוו אדם הראשון שנאמר ויצו ה' אלהים, ואברהם על המילה לכך נאמר על השמינית: (ילקוט שמעוני תהלים ו)

מכל עץ הגן אכל תאכל. (ב טז) מכל עץ הגן. זה גזל, אכל תאכל. זו אבר מן החי, בא אברהם והוסיף מילה, בא יעקב והוסיף גיד הנשה, בא יהודה והוסיף מצות יבום, באו ישראל והוסיפו עליהם שבת וכבוד אב ואם: (חזקוני)

ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו. (ב יט) ר"ת מילה, רמז למה שכתבו שזה השם שנפל בדעת האב בשעת מילה הוא שמו: (יגל יעקב)

וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו. ר"ת אליהו, רמז לכסא של אליהו שעומד בשעת שקורין שם לילד: (יגל יעקב)

ועפר תאכל כל ימי חיך. (ג יד) לההוא ערלה מתקני מאנא חדא בעפרא, לאשראה ההוא ערלה בגויה, ברזא דכתיב, ונחש עפר לחמו. ועפר תאכל כל ימי חיך. מכאן דלא איצטריך לאנהגא קלנא בההוא אתר, אף על גב דמעברי ליה מקמי האי ברית, ודוכתיה כד מתעברא מהאי ברית עפרא איהו, דהרי בתר דההוא נחש אתעבר מקמי אדם, קודשא בריך הוא שוי ליה מדוריה בעפר, דכתיב ועפר תאכל כל ימי חיך. וכיון דקודשא בריך הוא כד אעבר ליה מקמי אדם שוי מדוריה בעפרא ואתקין ליה, כך בההוא גוונא ממש אגן צריכין כד מעברין לערלה, לאתתקנא ליה עפרא, למהוי ביה מדוריה: (זוהר חלק ג דף מד.)

תא חזי יומא חדא שאילנא לאליהו, ערלה אמאי שויגן במאנא בעפרא, אמר לי שמענא במתיבתא, דערלה איהו נחש, וכיון דאעברין ליה מאתריה צריך למיהב ליה מזוניה, הדא הוא דכתיב ונחש עפר לחמו. ובודאי ברי בדא אשתזיב בר נש מדינא דחבוט הקבר, ודמא דאטיפין מפריעה למיהב מזוניה לההוא כלבא דאיהו רוצח, ובדא אשתזיב בר נש מחרבא דמלאך המות: (תיקוני זוהר עח)

הלבוש (יו"ד רס"ה סק"י) כתב וז"ל נוהגים לתת הערלה בחול ואפר לסימן, בחול דכתיב ושמתי את זרעך כחול היס. ובאפר דכתיב ושמתי את זרעך כעפר הארץ. ואני שמעתי טעם דכתיב אם רעב שונאך האכילהו לחם וכתיב בנחש, ונחש עפר לחמו. וחול גם כן עפר הוא, וכבר ידעת בסוד הקבלה שערלה היא מכח הנחש לכך מניחים אותה בעפר לתת לה לחמה ולסתום פיה מלקטרג על דרך העזאזאל והבן, עכ"ל:

כתנות עור וילבישם. (ג כא) ועבד יי אלהים לאדם ולאינתתיה לבושין דיקר מן משך חיויא דאשלח מניה על משך בשריהון חלף שופריהון דאשתלחו ואלבישינון. פירוש שהכתנות עור הוא מעור הנחש שהלביש על אדם וחיה במקום היופי שהיה להם מלפני זה: (תרגום יונתן בן עוזיאל)
נראה לי, דאחר שהלבישם הקדוש ברוך הוא כתנות עור על כל גופם, ובניהם אחריהם נולדו בלי מלבוש כתנות עור ההוא, אבל השאיר הקדוש ברוך הוא בכל גוף, ערלת הגיד שהוא שיעור מכתנות עור שהיה על כל הגוף, והשאיר בהם

שריד הזה לעולם, לזכר חטאם נגד פניהם לבושה וכלימה ולחרפת עולם, אמנם מי שרוצה לתקן חטא עץ הדעת ולהסיר זוהמת נחש, יסיר חרפתו וימול בשר ערלתו לאות ברית בינו לבין אלוקיו, וזהו מצות מילה בבני אברהם אבינו עליו השלום, ומשום הכי נקרא אברהם אבינו עליו השלום, תמים. בהסר הערלה וגילוי העטרה: (חתם סופר על פרשת לך לך)

הנשים ילבישו את התינוק בבגדי הוד והדר ומטעם שהם גרמו לערלה על ידי שחיה פיתתה את אדם הראשון לאכול מעץ הדעת: (זכר דוד)

חרב המתהפכת. (ג כד) ואת להט החרב המתהפכת. על שם, וליהט אותם היום הבא. המתהפכת. שהיא מתהפכת על האדם ומלהטתו מראשו ועד רגליו ומרגליו ועד ראשו, אמר אדם מי מציל את בני מאש לווהטת זו, רבי הונא בשם רבי אבא אמר חרב מילה, שנאמר, עשה לך חרבות צורים. רבנן אמרי חרב תורה, שנאמר, וחרב פיפיות בידם: (מדרש רבה) ומזה הטעם נהגו לנגן רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם. שקאי על שניהם, חרב מילה וחרב תורה, ובזכות זה ינצל מגיהנם, והיא שקולה כנגד כל התורה ובניגונא סלקין ישראל מגלותא: (יסוד יצחק)

את הכרובים ולהב החרב המתהפכת. ויתכן כי ב' השמירות הכרובים ולהט הם מכוונים לב' מילות, כי הערלה היא מכסה לגמרי ופריעה הוא לגלות, כמשל להט המתהפכת: (שפת אמת וירא)

ויקרא את שם אדם ביום הבראם. (ה ב) למה אין קוראין לנער שם כי אם ביום המילה, לפי שלא נקרא אברם אברהם כי אם בשעת מילתו, וכתוב ויקרא את שם אדם ביום הבראם. וכשנצטוו ז' מצות הרי תרי"ב, ונולד מהול הרי תרי"ג, לכך נאמר ביום הבראם. הבראם אותיות אברהם, שנברא מהול כאברהם שמל, לכך נקרא אדם כמו אדמה, כלומר אדמה לאברהם, והכניסם לנגן עדין כאברהם זקן ושבע מטוב שבגן עדן, מה אברהם מהול אף אדם נולד מהול, והכניסוהו בגן עדן להודיע שהמוליך ולומדי תורה ושומרי תורה יכנסו לנגן עדן כמו אדם לעבדה ולשמרה, ויקרא את שם אדם. ביום הבראם שנולד מהול, וקראו שם כאברהם שנקרא כן בשעת מילתו, כן קוראים לילד שם בשעה שנימול: (פירושי סידור התפילה לרוקח עמוד תשכח)

זה ינחמינו ממעשינו ומעצבון ידינו. מנין היה יודע לומר זה ינחמנו ממעשינו וגוי'. וכי נביא היה, אמר רבי שמעון בן יהוצדק למודין היו שבשעה שאמר לו הקדוש ברוך הוא לאדם ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חיידך. אמר אדם רבוננו של עולם עד מתי, אמר לו עד שיוולד אדם מהול, כיון שנולד נח מהול, מיד ידע למך ואמר ודאי זה ינחמנו וגוי'. ומהו ממעשינו ומעצבון ידינו קודם שנולד נח לא כשהיו זורעין היו קוצרין אלא היו זורעין חטים וקוצרים קוצים ודרדרים כיון שנולד נח חזר העולם לישבו, קצרו מה שזרעו, זורעין חטים וקוצרין חטים שעורים וקוצרין שעורים, ולא עוד אלא עד שלא נולד נח עושין מלאכה בידיהם לכך כתיב ומעצבון ידינו. נולד נח התקין להם מחרשות ומגלות וקרדומות וכל כלי מלאכה: (מדרש תנחומא בראשית פרק יא)

ונראה לעניות דעתי לומר על פי מה שמובא בגמרא, אדם הראשון משוך בערלתו היה דהיינו שמשך וכיסה אות הברית, וכך כיסה דבר הנותן פירות בעולם כמו שמובא בגמרא שבת, למדין דבר הנותן פירות מדבר הנותן פירות וכו', ועל כן נתקללה האדמה בעבורו כמו שכתוב ארורה האדמה בעבורך שלא תתן פירותיה בעין יפה ותכבוש ברכתה ממנו, ועל כן נתן סימן לאדם הראשון שכשיוולד בן מהול ידע שתתגלה הברכה שוב בעולם וכמו שדבר הנותן פירות גלוי, כך ברכת הארץ תתגלה, ובאמת שקללת האדמה היתה אף בעבור חטאה הקדום בעשותה עץ עושה פרי. ולא קיימה הציווי להוציא עץ פרי שטעם פריו ועצו שוין וקבלה עונשה במבול שנטשטשו ג' טפחים עומק המחרשה באדמה לרמוז זה שנקללה בברכת פירותיה שהמחרשה מכשיר להוציא תבואת אדמה בעין טובה ועל כן בא נח ותיקן לבני דורו כלי מחרשה לעבודת האדמה שממנו התחיל זמן התיקון להאדמה להוציא פירותיה בעין יפה: (בריתו להודיעם)

ימי היולא של צדיקים בשבוע זה

הרה"ק רבי מנחם מנדל (מפרימשלאן) ב"ר אליעזר זי"ע	
הרה"ק ר' דוד משה (מטשורקוב) בהרה"ק ר' ישראל (מרוז'ין) זי"ע	יום ראשון כ"א תשרי
הגאון ר' אברהם שמואל בנימין סופר (חשב סופר) ב"ר עקיבא זצ"ל	
הרה"ק ר' מנחם מנדל (מלינסק) ב"ר יעקב זי"ע	יום שני כ"ג תשרי
הגאון ר' דוד יונגרייז (ראב"ד העדה החרדית) זצ"ל	
הרה"ק רבי יעקב יוסף (מפולנאה) תולדות יעקב יוסף זי"ע	יום רביעי כ"ד תשרי
הרה"ק ר' חיים זאנוויל (מריבניץ) ב"ר משה זי"ע	
הרה"ק ר' לוי יצחק (מבארדיטשוב) ב"ר מאיר זי"ע	יום חמישי כ"ה תשרי
הגאון הרב משה סופר (החתם סופר) ב"ר שמואל זצ"ל	
הרה"ק ר' אשר מסטאלין ב"ר אהרן זי"ע	יום שישי כ"ו תשרי

סיפורי צדיקים ליומא דהילולא הרה"ק ר' לוי יצחק מבארדיטשוב זי"ע

הבעש"ט והמגיד ממעזריטש מוהל וסנדק בברית הרה"ק מבארדיטשוב

אביו של הרב הצדיק בעל קדושת לוי היה תלמיד חכם, והיה דר בכפר והיה חשוכי בנים, והיה דרכו אשר היה עומד אצלו תמיד כלי עם יי"ש וגם מיני מזונות וכל איש שבא לביתו כיבדו ונתן לו יי"ש וגם מידי דמיזון וסעד לבו, וזכה על ידי זה שנתגלה לו אליהו הנביא ובישרו שיפקד בשנה זו עם בן שיהיה אור עולם, וכן היה אשר שנה זו נולד אצלו בן הנ"ל הוא הבערדיטשעווער רב, והודיעו להבעש"ט מן השמים אשר בכפר הזה נולד ילד קדוש כזה אור עולם וביום זה יהיה הברית מילה, ויקרא הבעל שם טוב להרב המגיד רבי ר' בער ממעזריטש שהיה תלמידו זי"ע, ויספר לו איך שהודיעו לו מן השמים שיהיה מחר ברית מילה בכפר הזה אצל ילד קדוש כזה על כן רצוני לנסוע על הברית מילה ורצוני שניסע שנינו, ויאמר הרב המגיד ממעזריטש כן אעשה כאשר דברת, ויסעו שניהם יחדיו ויבאו שניהם יחדיו בלילה שקודם הברית מילה להכפר לאיש הנ"ל והתחפשו לסוחרים וכיבדם ביי"ש ומידי דמיזון והאכילם והשקם כדרכו, אחר כך עמדו ורצו לנסוע משם באמרם שיש להם יומא דשוקא ביום מחר, ויען האיש ויאמר הנה בביתי יהיה ביום מחר ברית מילה היתכן שתעזבו את ביתי והם מיאנו לשמוע, ויען האיש ויאמר הנה אני אתן לכם כמה שדעתכם להרוויח על היומא דשוקא ותמלאו נא את בקשתי להיות אצלי על הברית, ויאמרו לו הנה נמלא בקשתך באופן שתעשה רצוננו, וישאל אותם האיש מה בקשתכם ויענו ויאמרו רצוננו אשר אחד משנינו יהיה סנדק והשני יהיה מוהל, ויען האיש ויאמר זאת לא אוכל למלאת רצונכם כי כבר חלקתי את הכיבודים להרב מהעיר ושאר נכבדי העיר, וכשמעם כן רצו לנסוע משם, עד שנתרצה להם והבטיח להם ליתן להם הכיבודים ואת הרב וגם שאר האנשים יפייס אותם, וכן היה אחד היה סנדק והשני מוהל, והאנשים הנזמנים להברית מילה נהנו מאוד מהצדיקים הנ"ל הקדושים כי הקדושה עשתה רושם, ובנסעם משם בירכו את הבעל ברית עם הילד, והבעש"ט זי"ל אמר להרב המגיד ממעזריטש הנה אנכי הולך לעולמי ואתה תשאר אחרי, על כן כאשר הילד הזה יגדל ויצטרך לטובתך תזכור אשר אנחנו היינו אצלו על הברית ותעשה עמו אות לטובה: (גדולת רבינו ישראל בעל שם טוב)

מסבב הסיבות שימול אחד שמתו אחיו מחמת מילה

סיפר הרב"צ אוסטרואווער זי"ל, מעשה נורא ויקר, פעם אחד היה עם מו"ר הגה"ק בעל החידושי הרי"ם זצוקללה"ה ביחד על ברית מילה, ובאמצע הסעודה ציוה הגה"ק מרן החידושי הרי"ם זצ"ל לחסיד אחד מיערעסלאוו שיספר המעשה בקול רם, וסיפר החסיד הזה בזה הלשון, פעם אחת היה אחד מחסידי הרה"ק דבארדיטשוב זצוקללה"ה ומסחרו היה עם שוורים פעם אחת כשהיתה לו סחורה הרבה הוזל השער על שוורים באופן שיהיה לו הפסד מרובה, ונסע לרבו הקדוש דבארדיטשוב זצ"ל, והציע מזה לפניו, והשיבו בזה הלשון האם אתה עוסק לפעמים איזה מצוה, השיבו הן אני מוהל, ושאלו שוב מה אתה עושה באם שוב מהנימול דם הרבה ח"ו אחר המילה השיבו שעושה כך וכך, אז אמר אליו רבו הקדוש זצ"ל אני נותן לך עשב אחד ובאם שיזוב עתה ח"ו מנימול דם הרבה, אזי תכבוש על המילה את העשב הזה ויתרפא בעזהשי"ת תיכף ומיד, ושאלו החסיד הנ"ל שוב מה לעשות בעסק השוורים, והשיבו רבו הקדוש זצ"ל הלא אמרתי לך שכאשר יזוב מעתה דם מהנימול אזי תכבוש העשב ויתרפא אי"ה תיכף ומיד, [ובאמצע המעשה, בעת שסיפר מתשובת רבו הקדוש זצ"ל שהשיב הלא אמרתי וכו' אמר הגה"ק החידושי הרי"ם זצ"ל בזה"ל, דמשמע דהיה הסוחר הזה חסיד, דלא שאל שוב בנידון השוורים והבין את תשובת רבו הקדוש זצ"ל עכלה"ק] ונסע לביתו, ובאמצע הדרך בעת שהיה בעיר אחת באכסניא נתודע על פי מקרה שבן הבעל האכסניא הוא ערל, ושאל לבעל הבית מדוע לא מל אותו, והשיבו שמתו אחיו מחמת מילה ר"ל, ושאלו אם היה עצה על זה מה תיתן עבור זאת, השיבו הבעל הבית אני מרוצה ליתן סך ד' מאות רוי"כ באם היה לי אפשרות למולו מבלי חשש שימות ח"ו כאחיו, אז אמר אליו הסוחר הזה אני אמול אותו על אחריותי והניח הסוחר בערבון כנגד גם כן ד' מאות רוי"כ, ובאם ימות יפסיד הד' מאות רוי"כ, והיה תנאי שימתין הסוחר עד ד' שבועות אחר המילה לראות אם לא יזוק ח"ו, ואחר המילה התחיל לזוב דם הרבה ר"ל, וכבש בעשב שלו ונתרפא, ובתוך כך נתייקר השער של השוורים, ורצה ליסע לביתו למכור השוורים אולם הבעל הבית לא רצה באומרו שימתין עוד עד זמן המוגבל ד' שבועות, ובעוד איזה ימים שמע שנתייקר עוד יותר השער ורצה לחזור לביתו אולם הסוחר לא רצה בשום אופן כנ"ל, עד שהמתין הד' שבועות ולקח כל הח' מאות רוי"כ ד' שלו וד' של בעל הבית, ובתוך כך נתייקר השער מאד מאד, וחזר לביתו ומכרם במקח מרובה, אז נסע שוב לרבו ואמר אליו בזה הלשון מו"ר, הנה ד' מאות רוי"כ שכר המילה שייך בודאי אליכם ושלכם הוא, אלא גם מה שהרווחתי בהשוורים סכום רב מאד כזה שייך לכם גם כן חלק, עד כאן סיפר החסיד הנ"ל, ובעת שגמר דברים האלה, אמר הגה"ק החידושי הרי"ם זצ"ל אליו למה לך לספר זה, כל זה שמע הרב"צ זצ"ל על הברית מילה שהיה ביחד עם מו"ר הנ"ל זצוקללה"ה זי"ע אמן: (שיח שרפי קודש)

היו שותפים במצוות המילה
ליהודים "מבוגרים" עולי חבר העמים
שהבריתות נעשים בחדרי ניתוח,
עלות כל ברית 3500 שקלים לשלם לחדר הניתוח
ובזכות זה תראו נחת מכל יוצאי חלציכם, אמן.

לעילוי נשמת ר' יעקב צבי ב"ר יצחק מאניס ז"ל הולצמן

ברית אבות: רחוב דברי חיים 6 ת.ד. 3044 ביתר עילית טלפון: 025022814

ניתן לתרום בנדירים פלוס על שם ברית אבות